

- 5) Omfattar tillämpningsområdet för principen om tro och heder vad gäller påförande av mervärdesskatt också personers rätt till undantag från mervärdesskattesplikt vid import (enligt artikel 143.1 d i mervärdesskattedirektivet) i en sådan situation som den i det nationella målet, det vill säga när tullkontoret nekar en beskattningsbar person rätten till undantag från mervärdesskattesplikt vid import på grund av att villkoren för vidare leverans av varor inom Europeiska unionen (artikel 138 i mervärdesskattedirektivet) inte var uppfyllda?
- 6) Ska artikel 143.1 d i mervärdesskattedirektivet tolkas så, att den förbjuder en administrativ praxis i medlemsstaterna enligt vilken antagandet att 1) förfoganderätten inte övergick till en specifik avtalspart och 2) att den person som är registrerad till mervärdesskatt kände till eller kunde ha känt till eventuellt mervärdesskattebedrägeri som avtalsparten gjort sig skyldig till, grundar sig på den omständigheten att företaget kommunicerade med avtalsparterna med elektroniska kommunikationsmedel och att det, när en skattemyndighet gjorde en utredning, fastställdes att avtalsparterna inte bedrev verksamhet på de angivna adresserna och inte deklarerade mervärdesskatt på transaktionerna med den beskattningsbara personen?
- 7) Ska artikel 143.1 d i mervärdesskattedirektivet tolkas så, att även om det åligger den person som är registrerad till mervärdesskatt att styrka rätten till undantag från skatteplikt, innebär detta dock inte att den behöriga myndighet som ska avgöra frågan huruvida det har skett en övergång av förfoganderätten inte är skyldig att samla in information som är tillgänglig enbart för myndigheter?

⁽¹⁾ Rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt, EUT L 347, 2006, s. 1.

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Juzgado de Primera Instancia de Cartagena (Spanien)
den 3 mars 2017 – Bankia S.A. mot Juan Carlos Marí Merino, Juan Pérez Gavilán y María Concepción
Marí Merino**

(Mål C-109/17)

(2017/C 161/16)

Rättegångsspråk: spanska

Hänskjutande domstol

Juzgado de Primera Instancia de Cartagena

Parter i målet vid den nationella domstolen

Kärande: Bankia S.A.

Svarande: Juan Carlos Marí Merino, Juan Pérez Gavilán och María Concepción Marí Merino

Tolkningsfrågor

- 1) Ska artikel 11 i direktiv 2005/29 ⁽¹⁾ tolkas på så sätt att den utgör hinder för en nationell lagstiftning som den som för närvarande reglerar utmätning av intecknad egendom i Spanien (artiklarna 695 och följande artiklar, jämförda med artikel 552.1, i Ley de Enjuiciamiento Civil (civilprocesslagen)), vilken saknar bestämmelser om domstolsprövning – vare sig ex officio eller på begäran av en part – av otillbörliga affärsmetoder och därmed försvårar eller till och med omöjliggör en domstolsprövning av avtal och andra handlingar i vilka det kan finnas inslag av otillbörliga affärsmetoder?
- 2) Ska artikel 11 i direktiv 2005/29 tolkas på så sätt att den utgör hinder för en nationell lagstiftning som den spanska rättsordningen, som inte säkerställer att [den uppförandekod (Riktlinjer för god banksed) som är bilagd kungligt lagdekret 6/2012 av den 9 mars 2012 (Real Decreto-Ley 6/2012, de 9 de marzo) om skyndsamma åtgärder för att skydda inteckningsgäldenärer som saknar medel] efterlevs på ett effektivt sätt om utmätningssborgenären beslutar att inte tillämpa uppförandekoden (artiklarna 5 och 6, jämförda med artikel 15 i nämnda lagstiftningsdekret)?

- 3) Ska artikel 11 i direktiv 2005/29 tolkas på så sätt att den utgör hinder för en nationell lagstiftning som den spanska, vilken inte ger konsumenten rätt att under ett förfarande för utmätning av intecknad egendom kräva att en uppförandekod följs, närmare bestämt i fråga om betalning i form av att äganderätten till den intecknade egendomen överförs till borgenären och skuldavveckling (punkt 3 i den uppförandekod – Riktlinjer för god banksed – som är bilagd kungligt lagdekret 6/2012)?

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/29/EG av den 11 maj 2005 om otillbörliga affärsmetoder som tillämpas av näringsidkare gentemot konsumenter på den inre marknaden och om ändring av rådets direktiv 84/450/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 97/7/EG, 98/27/EG och 2002/65/EG samt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 2006/2004 (direktiv om otillbörliga affärsmetoder) (EUT L 149, 2005, s. 22).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Hof van beroep te Brussel (Belgien) den 13 mars 2017 – Mitsubishi Shoji Kaisha Ltd, Mitsubishi Caterpillar Forklift Europe BV mot Duma Forklifts NV, G.S. International BVBA

(Mål C-129/17)

(2017/C 161/17)

Rättegångsspråk: nederländska

Hänskjutande domstol

Hof van beroep te Brussel

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Mitsubishi Shoji Kaisha Ltd, Mitsubishi Caterpillar Forklift Europe BV

Motpart: Duma Forklifts NV, G.S. International BVBA

Tolkningsfrågor

- 1) A. Ger artikel 5 i direktiv 2008/95/EG ⁽¹⁾ och artikel 9 i rådets förordning (EG) nr 207/2009 ⁽²⁾ av den 26 februari 2009 om EU-varumärken (kodifierad version) varumärkesinnehavaren rätt att motsätta sig att tredje man utan varumärkesinnehavarens tillstånd avlägsnar alla på varorna anbringade tecken som är identiska med varumärkena (debranding), när det rör sig om varor som aldrig tidigare släppts ut på marknaden i Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, såsom varor som placerats i ett tullager, och när tredje mans avlägsnande sker i syfte att importera varorna till eller släppa ut dem på marknaden i Europeiska ekonomiska samarbetsområdet?
- B. Har det för svaret på fråga 1.a betydelse om importen av varorna till eller utsläppandet av varorna i Europeiska ekonomiska samarbetsområdet skett under ett eget särskiljande tecken som anbringats av tredje man (rebranding)?
- 2) Har det för svaret på fråga 1 betydelse huruvida de på detta sätt importerade eller på marknaden utsläppta varorna, på grund av sitt utseende eller modell, av den relevanta genomsnittliga konsumenten fortfarande upplevs härstamma från varumärkesinnehavaren?

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv av den 22 oktober 2008 om tillnärmningen av medlemsstaternas varumärkeslagar (kodifierad version) (EUT L 299, 2008, s. 25)

⁽²⁾ (EUT L 78, 2009, s. 1).

Överklagande ingett den 24 mars 2017 av Europeiska unionen, företrädd av Europeiska unionens domstol av den dom som tribunalen (tredje avdelningen i utökad sammansättning) meddelade den 1 februari 2017 i mål T-479/14, Kendrion mot Europeiska unionen

(Mål C-150/17 P)

(2017/C 161/18)

Rättegångsspråk: nederländska

Parter

Klagande: Europeiska unionen, företrädd av Europeiska unionens domstol (ombud: J. Inghelram och E. Beysen)